

Quand et pourquoi l'épidémie s'est-elle arrêtée ?

פרק י"ז

יא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן קַח אֶת-הַמִּחְתָּה וְתֵן-עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים קֶטֶרֶת וְהוֹלִךְ מִהֲרָה אֶל-הָעֵדָה וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם כִּי-יֵצֵא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי ה' הַחֹל הַנִּגָּף : יב וַיִּקַּח אַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיֵּרַץ אֶל-תּוֹךְ הַקֶּהֱל וְהִנֵּה הַחֹל הַנִּגָּף בָּעָם וַיִּתֵּן אֶת הַקֶּטֶרֶת וַיִּכַּפֵּר עַל-הָעָם :

יג וַיַּעֲמֵד בֵּין-הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמִּגֵּפָה :
יד וַיְהִיו הַמֵּתִים בַּמִּגֵּפָה אַרְבַּעַה עָשָׂר אֶלֶף וְשִׁבְעַת
מֵאוֹת מִלְּבַד הַמֵּתִים עַל-דִּבְרֵי-קֶרַח :
טו וַיֹּשֶׁב אַהֲרֹן אֶל-מֹשֶׁה אֶל-פְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וְהַמִּגֵּפָה נִעְצְרָה :

Nombres 17

¹¹ Et Moïse dit à Aaron: "Saisis l'encensoir, mets-y du feu de l'autel, pose le parfum, et porte-le sur le champ au milieu de la communauté pour effacer leur faute; car le Seigneur a laissé éclater sa colère, déjà le fléau commence!" ¹² Aaron prit l'encensoir, comme l'avait dit Moïse, et s'élança au milieu de l'assemblée, où déjà le fléau avait commencé à sévir; et il posa le parfum, et il fit expiation sur le peuple. ¹³ Il s'interposa ainsi entre les morts et les vivants, et la mortalité s'arrêta. ¹⁴ Les victimes de cette mortalité furent au nombre de quatorze mille sept cents, outre ceux qui avaient péri à cause de Coré. ¹⁵ Aaron retourna auprès de Moïse, à l'entrée de la tente d'assignation, lorsque la mortalité eut cessé.

רש"י

13. Il se tint entre les morts, ETC. Il se saisit du Malakh et l'arrêta de force. Et ce dialogue s'en suivit :

- Laisse-moi accomplir ma mission
- c'est Moché qui m'a ordonné de t'en empêcher
- je suis mandaté par Hachem et toi par Moché
- Mais Moché n'improvise pas. Il suit l'ordre du Tout Puissant. Si tu ne le crois pas, voici achem et Moché à l'entrée de la Tente d'Assignation, viens avec moi et questionne
- Et c'est pour cela qu'il est dit « Aharon s'en retourna chez Moché. »

יג וַיַּעֲמֵד בֵּין-הַמֵּתִים וּגו'
אחז את המלאך והעמידו על כורחו.

א"ל המלאך: הנח לי לעשות שליחותי.
א"ל: משה ציוני לעכב על ידך.
א"ל: אני שלוחו של מקום ואתה שלוחו של משה.
א"ל: אין משה אומר כלום מלבו אלא מפי הגבורה, אם אין אתה מאמין הרי הקב"ה ומשה אל פתח אהל מועד בא עמי ושאל. וזהו שנאמר וישב אהרן אל משה